

باسم ربّ الحسین

سلسله جلسات مباحثه کتاب "کربلا مبارزه با پوچی ها"

نگاهی به نهضت ابا عبدالله علیه السلام از زاویه شرایط اجتماعی و فرهنگی آن زمان

چکیده مباحث جلسه اول و دوم

مقدمه: چگونگی نگرش به تاریخ

* دو نوع یاد از گذشته:

الف- نگاه حصولی: صرف خبردار شدن از گذشته

ب- نگاه حضوری: حاضر شدن در گذشته و زندگی کردن در آن زمانه

* تاریخ حضوری- هم چون داستان های قرآن- ذکر است و توان حضور انسان در گذشته و تدبر و عبرت آموزی را دارد.

* نگاه شیعه به کربلا، نگاه حضوری است، یعنی شیعه خود را در کربلا حاضر می بیند.

* زیارت نامه های آموزش داده شده توسط ائمه معصومین و توصیه آنان به زیارت قبور ائمه عامل و نشانه این نگاه حضوری است

شناخت فرهنگ حاکم بر آن زمان

* فرهنگ حاکم بر آن زمان = فرهنگ معاویه ای

* فرهنگ معاویه: فرهنگ اموی رومی؛ یعنی ترکیبی از فرهنگ جاهلیت ابوسفیانی و فرهنگ مسیحیت رومی

* فرهنگ ابوسفیانی تا وقتی به فرهنگ رومی پیوند نخورده است شکست می خورد- مثل قتل عثمان، ولی بعد از پیوند با آن فرهنگ پیروز می گردد.

* شواهد تاریخی موید نفوذ مسیحیت رومی در دستگاه حکومت معاویه است

* فرهنگ رومی فرهنگی است که حتی بعد از پذیرفتن مسیحیت، بیش از آنکه رنگ مسیحیت را به خود

بگیرد، رنگ خود را به مسیحیت زد. و در نهایت هم مسیحیت را حذف و خمیر مایه شکل گیری رنسانس با برگشت به اومانیسزم شد.

* ویژگی های فرهنگ معاویه ای:

حس زدگی

انسان محوری - اومانیسیم -

مقصد انگاشتن تن و تاکید بر بعد حیوانیت خود

دعوت به پوچی و سرگرمی

توقف در ظواهر

عدم ارتباط با باطن عالم

دین تقلیل یافته

روی گرداندن از عرش و ملکوت و روی آوردن به زمین

معاویه با ساختن کاخ سبز، فرهنگ ارزشی جامعه را تغییر داد، یعنی از آن به بعد دیگر «بزرگی» به داشتن

ساختمان های باشکوه است، نه به ایمان ژرف و عمیق!

قصه کربلا، قصه فرهنگ مقابله اسلام است با دشمن اصلی خودش در همه تاریخ، و این دشمنی، همان

دشمنی فرهنگ غرب «حس زده» با اسلام است و امام معصوم است که می فهمد چگونه با آن فرهنگ

مقابله کند.